

Per pregaria.cat el ds., 13/12/2008 - 09:00

El Senyor ens parla en la realitat de la vida. A vegades com Aquell que denuncia, altres com a proposta, sempre com a bona companyia i estímul, amb amor, comprensió i comunicant audàcia. Què ens pot estar dient en l'actual crisi econòmica global?

Fem-ne meditació, contemplació, pregària i full de ruta.

Primera pregunta

Per cercar una sortida a la situació actual de crisi, una pluja de milers de milions de dòlars i euros han caigut sobre bancs i entitats financeres per tal de que no sucumbissin a l'investida del negoci abusius, estafes i guanys especulatius. Diners públics, diners dels contribuents, per cert.

Possiblement des del punt de vista tècnic era la única sortida viable per mirar de parar una caiguda financera en cadena.

Com és que aquests diners, en els temps de l'eufòria i el consum, ni de lluny van arribar per calmar la fam, les malalties i la misèria d'una gran part de la humanitat ?

MEDITACIÓ: Demano en primer lloc una mica de llum a l'Esperit que m'habita. Considero que la major part de la humanitat té bons sentiments, no vol la fam i la misèria.

Però durant aquests anys sobretot a Occident, hi havia una urgència de consum de tota mena, molts cops de forma compulsiva, que feia que ens endeutéssim i gastéssim per sobre de les possibilitats raonables. Hem portat un nivell de vida excessiu. El consum ha esdevingut necessari per fer funcionar el sistema. I també en part l'ha pervertit sota un afany de guanyar el màxim en el mínim de temps.

Aquesta situació s'ha tornat insostenible. Aquesta situació ha portat tantes despeses, moltes d'elles inútils i enganyoses, ha consumit tant de les nostres energies que no ens que quedava al final ni temps ni diners per reflexionar sobre la fam, la misèria i la mort evitables.... Aquesta era la tònica general entre els ciutadans i les administracions.

CONTEMPLACIÓ: Imagino una de tantes fotografies dels que passen gana. Malauradament en tinc moltes. Nens, vells, malalts, al tercer món i prop de casa nostra. Homes i dones grans que van mirant per les escombraries. Gent que viu i cerca en els abocadors de les grans ciutats. Què viuen? Què senten? Què experimenten? Què signifiquen per a mi ?

PREGÀRIA: Des de el fons del meu cor li prego a Jesús que em comuniqui, que comuniqui a la seva església i a tot el món els seus sentiments, aquells que tenim escrits en els evangelis. Li demano que no sigui insensible, que el temps que tingui de vida esdevingui un temps de lluita per la justícia social, per la fraternitat universal, per la no discriminació, per un món on tothom hi tingui cabuda.

FULL DE RUTA:

1.- Examen personal sobre el consum a la meva vida. Excessiu ?

2.- Cal un augment de la consciència ciutadana a favor dels oprimits i marginats. Com? Per on començar...o seguir?

3.- No puc fer-ho tot sol. Aviat em cansaré i passaré de tot. Amb qui anar? On cercar companys i amics?

4.- Treure conclusions i marcar decisions.

5.- Fer-ne un oferiment personal i una pregària a Jesús
